

26 Οκτωβρίου 2017

Νέο δίκτυο δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου: Πολιτική συνενώσεων και συγκεντρωτισμού

Με μια "πανηγυρική" εκδήλωση - ημερίδα, παρουσίασε το Υπουργείο Παιδείας την πρότασή του για το **Νέο Δίκτυο Δομών Υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου** και αφού είχε στείλει την πρόταση μόλις μία ημέρα πριν, στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, προκειμένου να την επεξεργαστούν(!!!) και να τοποθετηθούν επί του σχεδίου της κυβέρνησης. Στην εκδήλωση δεν δόθηκε καμία ερμηνεία για τις ασάφειες και τις γενικότητες του κειμένου και ουσιαστικά παρουσιάστηκαν μόνο όσα αναφέρονται στο κείμενο.

Ανεξάρτητα όμως από τη στάση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και του κ. Γαβρόγλου, η πρόταση που κατατέθηκε επί της ουσίας είναι πρόχειρη, προβληματική και υπονομεύει τη λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης. Διαπνέεται από μία λογική συγχωνεύσεων και συγκεντρωτισμού και φαίνεται ότι έρχεται για να χωρέσει στο "μνημονιακό κοστούμι" που έχει ράψει η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για την εκπαίδευση.

Μία πρόταση, που δεν τηρεί ούτε τα προσχήματα, δεν υπογράφεται από καμία επιστημονική ομάδα, δεν τεκμηριώνεται με παράθεση βιβλιογραφίας, δεν αναφέρεται σε καλές πρακτικές που τυχόν έχουν προκύψει από την εφαρμογή της σε κάποιο περιβάλλον. Είναι προφανές πως κάποιοι "ξερόλες" παρατρεχάμενοι, αποφάσισαν να ολοκληρώσουν το έργο, ερήμην της Πανεπιστημιακής αλλά και της εκπαιδευτικής κοινότητας, λες και η εκπαίδευση αφορά μόνο τους ίδιους και τις ιδεοληψίες τους.

"Ανακαλύπτουν" την αποκέντρωση και την αυτονομία της σχολικής μονάδας, με καθυστέρηση πολλών χρόνων και ξανά λανθασμένα και αφού παλαιότερα στα "ξέγνοιαστα" χρόνια της "ανέμελης" αντιπολίτευσης στα πλαίσια της επαναστατημένης τους αριστεροσύνης, προσπαθούσαν να ερμηνεύσουν τους όρους, διαστρεβλώνοντάς τους, κακοποιώντας και στοχοποιώντας τους.

Μιλούν στο σχέδιο κειμένου για αποκέντρωση και στην ουσία κάνουν το αντίθετο. Με τη δημιουργία και λειτουργία των ΠΕ.ΚΕ.Σ. δίπλα στην Περιφέρεια της Εκπαίδευσης και την κατάργηση του θεσμού των Σχολικών Συμβούλων που λειτουργούσαν ανά Διεύθυνση Εκπαίδευσης, υποβαθμίζουν τον αποκεντρωτικό και υποστηρικτικό ρόλο που θα μπορούσε να έχει προς τις σχολικές μονάδες οποιαδήποτε δομή. Η παιδαγωγική καθοδήγηση εξ αποστάσεως, δεν μπορεί να λύσει ζητήματα, ενώ η επιμόρφωση που ουσιαστικά δεν μπορούμε να αντιληφθούμε την κατεύθυνση της, παραμένει σύνθημα και ευχή.

Μιλούν στο σχέδιο κειμένου για αυτονομία και στην ουσία κάνουν το αντίθετο. Αναθέτουν ένα σημαντικό κομμάτι των δομών σε μια περιφερειακή διοίκηση που ο ρόλος της έως τώρα, δεν μας αφήνει περιθώρια να ελπίζουμε ότι και η νέα δομή θα έχει άλλο προσανατολισμό πέρα από την προώθηση του σχεδιασμού της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής, όπως στενά θέλουν να προωθούν οι εκάστοτε υπουργοί παιδείας, σε μια περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης που ουσιαστικά δεν απαντά στις πραγματικές ανάγκες και σε αρκετές περιπτώσεις λειτουργεί και ως τροχοπέδη.

Υλοποιούν σκληρή πολιτική συγχωνεύσεων - συνενώσεων δομών, χωρίς ουσιαστική επεξεργασία, απλά και μόνο για να εξοικονομηθεί προσωπικό. Τα ΚΕ.ΣΥ ουσιαστικά καταργούν και συγχωνεύουν τα ΚΕΔΔΥ, τα ΚΕΠΛΗΝΕΤ, τα ΚΕΣΥΠ, τους Σταθμούς Συμβουλευτικής Νέων και με τη σύνθεση που αποκτούν από τα πρώην στελέχη αυτών των φορέων καθώς και την «επιλογή» με οργανική θέση ή με απόσπαση εκπαιδευτικών με μόλις πενταετή θητεία, αποκτούν μια «χύμα» λειτουργία. Θα έχει πραγματικό ενδιαφέρον να μας τεκμηριώσουν τη συνύπαρξη των διαγνωστικών διαδικασιών Ειδικής Αγωγής και της Πληροφορικής υποστήριξης των εργαστηρίων των Η/Υ σε αυτή τη δομή. Πώς ταιριάζουν μεταξύ τους;

Ξαναβαπτίζουν τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης σε ΚΕΑ "χώνοντας" εκεί τους υπεύθυνους των άλλων καινοτόμων δράσεων με μοναδικό σκοπό την εξοικονόμηση θέσεων εργασίας.

Μας ανησυχεί ιδιαίτερα η "πρόβα" συνενώσεων της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με το πρόσχημα των κοινών υποστηρικτικών δομών, όπως και η συμμετοχή στον Προγραμματισμό και Απολογισμό των σχολικών μονάδων, που πραγματοποιεί ο Σύλλογος Διδασκόντων, μελών ΔΕΠ, κοινωνικών και πολιτιστικών φορέων(!!!). Η συμμετοχή των γονέων μέσα από τα συλλογικά τους όργανα είναι προϋπόθεση ολοκληρωμένης λειτουργίας στην εκπαίδευση, αποκτά όμως διαφορετική διάσταση όταν λαμβάνουν μέρος στην αυτοαξιολόγηση και στις προτάσεις παιδαγωγικού σχεδιασμού και δράσεων των εκπαιδευτικών και της σχολικής μονάδας.

Συνενώσεις, συγκεντρωτισμός, γραφειοκρατία και «περίεργοι συνεταίροι» αποτελούν την πολιτική για τις Νέες Δομές, που θα φέρει ανασφάλεια, αναποτελεσματικότητα και υποβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Με αυτή την πολιτική δεν μπορεί να δημιουργηθεί ισχυρή δημόσια εκπαίδευση που να λειτουργεί προς όφελος των μαθητών και της ελληνικής κοινωνίας.

**Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**